

מ"ת 16344/10/14 - מדינת ישראל נגד ש מ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מ"ת 16344-10-14 מדינת ישראל נ' מ
(עציר)
30 נובמבר 2014

לפני השופט יעקב שפסר

המבקשת:
נגד
המשיב:
מדינת ישראל
ש מ (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד גבי פאר

ב"כ המשיב עו"ד איריס טוביאנה

המשיב הובא באמצעות שב"ס

החלטה

1. החלטה זו ניתנת בעקבות דיון המשך לישיבות שנערכו לפני חברתי כב' השופטת ד' מרשק מרום בבקשה למעצר עד תום ההליכים נגד המשיב, על רקע כתב אישום שהוגש בעניינו והמייחס לו עבירות חטיפה, פציעה בנסיבות מחמירות ותקיפות שונות, בגין עבירות שבוצעו, כך עפ"י הנטען, כנגד גיסתו ביום 19.2.14.

2. עפ"י העובדות המתוארות בכתב האישום, חשד אחיו של המשיב (מ) באשתו - המתלוננת והחליט לעקוב אחריה, ולצורך כך התקין תוכנת מעקב במכשיר הסלולרי שלה וכן מצלמות ברכה. במועד האירוע נקרא המשיב ע"י מ להגיע למקום בו חנה רכבה של המתלוננת, שם הוציא מ את האויר מצמיגי הרכב. משהגיעה המתלוננת לרכבה, החלה בנסיעה קצרה לתחנת דלק למילוי האויר בצמיגיה וביקשה מאחד שהיה מקום - א.ח., לעזור לה בניפוחם. משהחל הנ"ל בכך, ניגשו אליו מאמון והמשיב, והיכוהו. בהמשך דחפוהו במכות לתא המטען של הרכב, וסגרו אותו. המתלוננת ברחה מהמקום, ואולם המשיב רץ בעקבותיה ולקח מידה את ארנקה ומכשיר הטלפון הנייד שלה. משחזרה המתלוננת לרכב, הורו לה המשיב ומאמון להיכנס לרכב, תוך שמאמון מושך אותה בידי פנימה.

מאמון החל בנסיעה ברכבו כשהמתלוננת יושבת לצידו, וא.ח. כלוא בתא המטען מאחור. המשיב נסע ברכב נוסף מאחורי רכב מא. רכב מ נעצר במחסום משטרת, כשקודם לכן בעת שנעצר הרכב הצליח א.ח. להיחלץ ולברוח ממנו. כתוצאה ממעשי מאמון והמשיב נגרמו לא.ח מספר פצעי שפשוף והמטומות בראשו, ולמתלוננת סימני אדמומיות בפניה.

3. בהחלטת חברתי כב' השופטת מרשק מרום מיום 20.10.14 נקבע דבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר של מסוכנות. לטענת המדינה קיימת עילת מעצר נוספת שעניינה המלטות מאימת הדין, ואולם חברתי, לאחר שבחנה את חומר הראיות הרלוונטי קבעה, כי למעט נסיון בודד לאתר את המשיב בביתו, בנוסף לשתי התקשרויות טלפוניות, לא קיימות ראיות נוספות לנסיון זה. (בדיון שנערך לפני, לא חלק ב"כ המדינה על קביעה זו). בהינתן העובדה כי לא נעשו נסיונות ממשיים לאיתור המשיב מחד, ביחד עם העובדה כי המדובר במשיב נעדר כל עבר פלילי, שחלקו באירוע אינו דומיננטי (ס' 5 ו-6 להחלטה מיום 20.10.14), מצאה חברתי להעביר את עניינו של המשיב לבחינת שירות המבחן ולקבלת החלטה לאחר קבלת התסקיר.

4. ביום 10.11.14 התקיים דיון נוסף לפני חברתי כב' השופטת מרשק-מרום, שעובר לו הוגש תסקיר שירות מבחן (מיום 9.11.14), שתמציתו היא, כי החלופה המשפחתית שהוצעה נמצאה כלא מתאימה, אלא רק מעסיק אפשרי ליציאה לעבודה, ועל כן ובהעדר חלופה, לא המליץ שירות המבחן על שחרור המשיב ממעצרו.

5. בדיון שהתקיים לפני בית המשפט באותו מועד, הובהר כי ניתן להציע חלופת מעצר נוספת, ובהתאם מצאה חברתי לנכון לשוב ולהורות לשירות המבחן לבחנה, קודם שתינתן החלטה, תוך דחיה נוספת של הדיון ליום 23.11.14 - דיון שנערך לפני.

6. עובר לדיון שנערך לפני הוגש תסקיר משלים אותו ניתן להגדיר כחיובי. שירות המבחן חזר על התרשמותו לפיה קיים סיכון נמוך להתנהלות אלימה של המשיב, שאף חומרתה צפויה להיות נמוכה. באשר למפקחים מצא השירות כי המדובר ב"מפקחים רציניים וסמכותיים, ערים לבעייתיות בהתנהלותו של שאכר (המשיב - י.ש), וערוכים לסייע לו במסגרת חלופת המעצר בביתם". גם באשר למעסיק המוצע מצא השירות, כפי שציין עוד בתסקירו הקודם, כי "הינו מפקח מתאים". שירות המבחן מסיים תסקירו במסקנה כי "המפקחים שהוצעו כיום הינם מפקחים רציניים וסמכותיים ומדובר בחלופת מעצר מתאימה ומאזנת לסיכון במצבו ולפיכך אנו ממליצים על שחרור אליה...".

7. ב"כ המבקשת טען כי שירות המבחן אינו מפרט כיצד התרשם בחיוב מהמפקחים. עוד טען ב"כ המבקשת כי המשיב לא התייצב לחקירה משך 8 חודשים למרות שהיה דרוש לחקירה ועל כן, ונוכח מעשיו החמורים, אין ליתן בו אמון. עוד ציין הוא כי מאמון עצור מיום האירוע ועל כן אין לאפשר למשיב להיבנות מאי התייצבותו. במכלול האמור, ונוכח חשש המסוכנות וההמלטות אין ליתן אמון במשיב, ויש לעוצרו עד תום ההליכים בעניינו.

לבקשת ב"כ המדינה, הוצגו חלק מהמפקחים לפני ואף נחקרו על ידו.

8. ב"כ המשיב ציין את תסקירו החיובי של שירות המבחן בעניינו של המשיב, ואת קביעת העובדה שמסוכנותו נמוכה, תוך שמגלה הוא הבנה לבעייתיות בהתנהלותו ואמפטיה כלפי המתלוננים. עוד הזכיר כי המדובר במשיב נעדר עבר פלילי, עובד באופן סדיר, שבמהלך כל התקופה המדוברת שהה בביתו כשרשויות החקירה הם שלא הגיעו לזמנו.
9. מבלי שתשתמע הקלת ראש חלילה בחומרת האירוע וכפי שאף ציינה חברתי בהחלטתה מיום 20.10.14, הרושם המתקבל הוא, שאכן המשיב, שהוא הצעיר מבין שני המעורבים באירוע, אינו הדמות הדומיננטית בו והוא אף אינו יוזמו, אלא אחיו מ, הן מבחינת המניע לאירוע והן מבחינת ביצועו. מאמון לכשעצמו עצור בגין האירוע עד תום ההליכים בעניינו. עיון בתסקיר שירות המבחן מיום 4.11.14 מלמד עוד, כי מאז האירוע ועד עתה, מצויה המתלוננת בקשר עם המשיב ובני משפחתו, תיארה קשר טוב איתו, הוא מסייע לה עם ילדיה והיא אינה חוששת מפניו (עמ' 2 לתסקיר). שירות המבחן מצא גם כי המסוכנות להתנהלות אלימה חוזרת מהמשיב נמוכה, וכך אף צפי תוצאותיה, זאת נוכח היותו נעדר עבר פלילי כלשהו וללא רקע של עבירות אלימות, ללא רקע התמכרותי, פסיכיאטרי או אנטי סוציאלי, ולכך כי מכיר בחומרת המיחוס לו ובפגיעה במתלוננים.
10. לא אוכל לגזור גזירה שווה ביחס לאחיו של המשיב כנרמז על ידי המבקשת, שכן המדובר כאמור במ, שלא כמשיב, לא רק שהיה הגורם הדומיננטי ובעל המניע לכאורה, אלא אף במי שלחובתו עבר פלילי קודם (אם כי מינורי). לעניין זה אעיר, כי לא אוכל לקבל את הטענה שהועלתה בדיון מיום 10.11.14 לפיה אין לשחרר את המשיב על מנת "שלא יצא חוטא נשכר, וזאת על מנת שלא לתמרץ עבריינים פוטנציאליים שלא להתייב בפני הגוף החוקר על מנת להרויח זמן" (עמ' 8 ש' 28-31 לפרוט' 10.11.14). זולת העובדה שצוינה קודם, לפיה לא קיים כל תיעוד של ממש לזימון המשיב לחקירה משך כל אותם 8 חדשים, הרי שאין לשכוח כי תכלית ההליך שלפני היא מניעתית ולא עונשית, ועניינה מניעת סיכון מפני המשיב אם לא יהיה עצור ממש עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו, כשבית המשפט מחויב לבדוק, כ"ברירת מחדל", אם חלופת מעצר שהוצעה, לא תוכל להשיג את תכליתו בדרך שפגיעתה במשיב פחותה.
11. בעניינו, במכלול הנתונים שנסקרו לעיל, ובכלל זה, משיב נורמטיבי נטול עבר פלילי מכל סוג שהוא שלא היווה דמות דומיננטית באירוע, הקשר החיובי המתואר עם המתלוננת מאז האירוע ועד כה, מסוכנות נמוכה, כך עפ"י התרשמות הגורם המקצועי טיפולי - נמוכה (ואף היא במקורה היתה ככל הנראה נקודתית גרידא), והימצאותה של חלופה מומלצת, רצינית וסמכותית, לא מצאתי טעם שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על שחרורו של המשיב בכפוף לתנאים הבאים:
- א. המשיב ישהה במעצר בית מלא ומוחלט בבית סבו מר ע ח י ת.ז. ב...ולא יצא את פתח הבית לשום עניין ולשום צורך, למעט עפ"י הזמנת בית משפט.

ב. ביחד עם המשיב ישהו בכל עת, משך 24 שעות ביממה, אחד מהמפקחים הבאים, אשר אף ילוו אותו בכל יציאה מהבית כאמור בסעיף א' לעיל.

1. מר ר. ח. י. ת.ז. ..

2. גב' מ. ח. י. ת.ז. .

3. א. ח. י. ת.ז. 059916608.

ג. המשיב יוכל לצאת לעבודה כחשמלאי אצל ותחת פיקוחו של מר ב. מ. ת.ז. .. בימים א'-ו' בין השעות 06:30 ועד 18:00 מר ב. ישהו במחיצת המשיב בצמידות לו במהלך כל זמן עבודתו יאספו ממקום חלופת מעצרו וכן יחזירו בתום יום העבודה למקום חלופת מעצרו.

ד. איסור יצירת כל קשר, ישיר או עקיף, בין בעצמו ובין באמצעות מי מטעמו, עם מי מהמתלוננים.

ה. תחתם התחייבות עצמית מצד המשיב וערבות צד ג' מצד הערבים הנ"ל לרבות המעסיק, בסך 50,000 ₪ כל אחת.

ו. הפקדה כספית בסך של 15,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור.

מובהר למשיב ולערבים כי הפרת תנאי כלשהו מתנאי השחרור עלול להביא למעצרו המיידני וכן לחילוט הערובות.

ניתנה והודעה היום ח' כסלו תשע"ה, 30/11/2014 במעמד הנוכחים.

יעקב שפסר , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עיכוב ביצוע למשך 48 שעות (השעה כעת 11:00).

עמוד 4

ככל שתתקבל החלטה בפמ"מ שלא להגיש ערר, מתבקש בא כוחה להודיע על כך, הן לסניגורים והן לבית המשפט, על מנת שניתן יהיה לשחרר את המשיב בכפוף כמובן להשלמת הערובות.

**ניתנה והודעה היום ח' כסלו תשע"ה,
30/11/2014 במעמד הנוכחים.
יעקב שפסר , שופט**